

Porjus Skytteförening

1914-1994

Några anteckningar med anledning av 80-års jubileet 94-10-01
År 1914 bildas Porjus Skytteförening. Ingenjören Gunnar Dahlbäck
blir dess förste ordförande. Han får sedermera titeln driftchef
för Porjus Kraftstation.

Man anlägger en provisorisk skjutbana i trakterna av Lillselet.
Den kommer dock att ligga i vägen för det fortsatta järnvägs-
byggandet. En ny skjutbana kommer till bakom Porjusberget 1918.

Det andra världskriget tar sin början 1939 och innebär att
man måste bygga en del försvarsanläggningar i Porjus omnejd,
överskjutande medel ställs till förfogande för byggandet av en
ny skjutbana på Nappavares sluttning. Den invigs 1944.

Om det nu var den enda tänkbara placeringen eller
olycksfall i arbetet så kom den i vart fall att ligga på
mark som omfattades av Gällivare kommun.

Banan har sedermera om- och tillbyggs bl.a. har antalet ställ
utökats från tio till femton, skjuthall har tillkommit med
pistolbana och skyttepaviljongen har rustats upp.

Nu 1994 rustas det igen, bl.a. byts tavelställena mot modernare
och mera lätthanterliga.

Hur var det då med skytteverksamheten? Ja man började väl lite
försiktigt på hemmaplan men snart riktade man blickarna mot
Malmfältens Skyttekrets som hade bildats 1915. Porjus finns
där inregistrerad 1916 med 39 medlemmar.

Kretsens verksamhet sköttes till att börja med av ett
verkställande utskott. Porjusföreningen inväljes den 22 febr.

1917. Den 4:e mars samma år väljs en kretsstyrelse där
Robert Fredriksson från Porjus ingår. Samma dag avgjörs
vinterfältskjutningen. Porjusskyttarna är tydligen väl
förberedda. Gunnar Dahlbäck vinner individuellt, i
lagtävlingen blir det en andra plats. I laget ingår G Dahlbäck,
G Björk, S Floderus och A Hallden. Det är också premiär för
de sedermera så populära lappkoken.

Den 17:e juni 1917 är det premiär för kretsens första
bantävling. Den skall det första året genomföras som
hemmabanetävling under mycket rigorösa bestämmelser.
Porjus deltar men måste i avsaknad av bana just det året
genomföra tävlingen på Malmbergets skjutbana.

Gällivare vinner tävlingen. Vid en närmare granskning visar det sig att man där tolkat bestämmelserna fel och segern går i stället till Kiruna.

O Thunborg var tydligen Porjus bäste banskjutt med placeringarna 3:a 1919, 3:a 1920, 3:a 1921 och 2:a 1922.

Porjus vinner lagtävlingen 1925, blir tvåa 1926 och vinner igen 1927. Hjalmar Nilsson allmänt kallad "dykarnisse" syns nu alltmer i prislistorna. Han skulle komma att bli legendarisk genom sina insatser och han nämndes med respekt i skyttekretsar.

När det gällde vinterfältskjutningen så var titeln krets-mästare inte officiell före 1923.

1925, 1926, 1927 och 1928 vinner Porjus lagtävlingen.

26, 27 och 28 vinner samtidigt individuellt Hjalmar Nilsson.

Genom tre segrar tar han också hem Fritz Olssons vandringspris för alltid.

Det här var en unik prestation både av laget och Hjalmar Nilsson. Fjärdingsmannen Hjalmar Vennberg finns med i laget 1928 och efterträder tydligen Gunnar Dahlbäck som ordförande. Vid ett kretsmöte den 8 januari 1939 behandlas ett förbundsförslag att Porjus skulle ingå i den nya Jokkmokkskretsen, men uttalade sig kretsen för att Porjus som varit med i 23 år skulle vara kvar i Malmfältskretsen. Vid samma möte uttalades att Jokkmokks SKF ville tillhöra samma krets. Jokkmokk hade då varit registrerade i kretsen 1936 till 1938. Porjus blev kvar men Jokkmokk gick ur Malmfältens Skyttekrets.

Framgångarna uteblev inte heller i fortsättningen, konkurrensen var dock stenhård och ett vintermästerskap kunde samla uppåt 200 skyttar. Det kom att dröja till 1944 innan Porjus fick en ny kretsmästare och då genom Erik Bokvist.

1948 blir Hilding Johansson föreningens förste kretsmästare i banskjutning.

På senare år har det blivit några fler kretsmästare genom i första hand Lars Lindblom, Lennart Andersson, Lennart Sandman, Thomas Lindblom.

Antalet aktiva och fungerande föreningar har minskat katastrofalt. När man diskuterar anledningen får man oftast höra att det kostar så mycket pengar att skjuta. Det beror naturligtvis att det numera finns ett så stort utbud av andra aktiviteter och framför allt vad man jämför med.

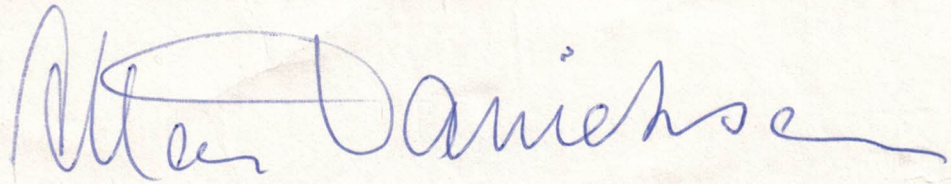
I Början på 1930-talet kostade en patron 11 öre, timpenningen

omkring 90 öre. För motsvarande timpenning idag köper man dock betydligt fler patroner. än man kunde göra 1930.

Porjus Skytteförening lever trots allt vidare. Den stora händelsen är Rallarsmällen som i år kunde genomföras för 18:e året i följd.

Det är sponsorer och en entusiastisk funktionärskår från tävlingsledare och ner i markörgraven som gör det möjligt att genomföra den här tävlingen.

Porjus Skytteförening har fyllt 80 år, låt oss alla hoppas på att den även i fortsättningen skall kunna bestå.

ALLAN DANIELSSON.